

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.044/2023/6.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Ligárt Anna (Cím3) ügyvéd által képviselt Felperes (Cím2) felperesnek, a dr. Osváth Ildikó (Cím4) ügyvéd által képviselt Alperes (Cím1) alperessel szemben kinevezés módosítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 6.M.70.028/2023/15. számú ítélete ellen az alperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75 000 (hetvenötezer) Ft másodfokú perköltséget, továbbá megállapítja, hogy 73 267 (hetvenháromezer-kétszázhatvanhét) Ft le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2020. június 23. napján a (OKTATÁSI INTÉZMÉNY 1) érettségi-képesítő vizsgát tett és általános ápoló és általános asszisztens szakképesítést, a 2017. december 12. napján kiadott 20/2017. sorszámú oklevél szerint az (OKTATÁSI INTÉZMÉNY 2)n katekéta-lelkipásztori munkatárs alapszakos szakképzettséget, valamint a 2023. január 11. napján kiadott ... sorszámú oklevél szerint az (OKTATÁSI INTÉZMÉNY 3) tanító alapképzési szak alapfokozatán tanító szakképzettséget szerzett.

[2] A felperes a (MUNKÁLTATÓ 1)-nél 2000. december 18. napjától 2000. december 31. napjáig munkaviszonyban, a (MUNKÁLTATÓ 2)nél 2003. február 1. napjától 2009. március 31. napjáig közalkalmazotti jogviszonyban, az (MUNKÁLTATÓ 3)nál 2009. április 1. napjától 2013. július 31. napjáig munkaviszonyban majd 2013. augusztus 1. napjától 2014. május 11. napjáig közalkalmazotti jogviszonyban, a (MUNKÁLTATÓ 4)-nél 2014. május 12. napjától 2016. augusztus 31. napjáig munkaviszonyban állt.

[3] A felperes 2016. szeptember 1. napjától határozatlan idejű munkaviszonyban áll az (MUNKÁLTATÓ 5)vel hittanár beosztásban.

[4] Az alperes a felperessel 2019. szeptember 1. napjától 2020. január 24. napjáig, majd 2020. január 25. napjától 2020. június 15. napjáig megbízási szerződést kötött a (OKTATÁSI INTÉZMÉNY 4) alsó tagozatán tanítói feladatok ellátására heti 14 órában.

[5] A 2020. augusztus 24. napján kelt kinevezés szerint a felperes 2020. augusztus 24. napjától 2021. június 30. napjáig tartó határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyba került kinevezésre az alperesnél, munkaköre tanító, a munkavégzés helye a (OKTATÁSI INTÉZMÉNY 4) heti 40 órában. 2021. május 18. napján a felek meghosszabbították a határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyt 2022. június 30. napjáig, majd 2023. január 9. napján az alperes az illetmény tekintetében módosította a felperes kinevezését 2023. január 1. napi hatállyal.

[6] Az alperes 2023. január 30. napján a (IKTATÓSZÁM) alatt a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2023. február 1. napi hatállyal határozatlan idejűre módosította, továbbá a felperest átsorolta az (OKTATÁSI INTÉZMÉNY 3) 2023. január 11. napján szerzett tanítói

főiskolai végzettsége alapján a középiskolai Gyakornok fokozat 01 fizetési kategóriából a főiskolai Gyakornok fokozat 01 fizetési kategóriába, ezáltal a felperes illetményét 409 518 Ft-ban határozta meg.

[7] A felperes a keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy a (IKTATÓSZÁM 2) 2023. február 1. napjától hatályos kinevezését akként módosítsa, hogy őt sorolja be a Pedagógus I. fokozatba és a 7. fizetési kategóriába, továbbá a 2020. augusztus 24. napjától 2023. január 31. napjáig hatályos kinevezését akként módosítsa, hogy őt sorolja be a Pedagógus I. fokozatba és a 6. fizetési kategóriába. Az alperest arra is kérte kötelezni, hogy fizessen meg 2020. augusztus 24. napjától 2023. január 31. napjáig bruttó 915 832 Ft elmaradt illetmény-különbözetet és 190 000 Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

[8] Az alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

[9] Az elsőfokú bíróság a 15. sorszám alatt meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül módosítsa a (IKTATÓSZÁM 2) kinevezést akként, hogy a felperest sorolja be a Pedagógus I. fokozatba és 7. fizetési kategóriába, továbbá a 2020. augusztus 24. napjától 2023. január 31. napjáig hatályos kinevezést akként módosítsa, hogy felperest sorolja be a Pedagógus I. fokozatba és a 6. fizetési kategóriába. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 2020. augusztus 24. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időre bruttó 915 832 Ft Ft elmaradt illetmény-különbözetet, valamint 190 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy 59 089 Ft eljárási illeték az állam terhén marad.

[10] Határozatának indokolásában felhívta a a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban Nkt.) 61. §-ának (1) bekezdését, a 64. §-ának (1)-(2) és (4)-(5) bekezdéseit, továbbá a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról rendelkező 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban Korm. rendelet) 2. §-ának (1)-(3) bekezdéseit, valamint a 6. §-ának (1) és (3) bekezdéseit.

[11] Az elsőfokú bíróság rámutatott: abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes 2020. augusztus 24. napján történt kinevezésekor, valamint a kinevezés 2023. február 1. napjától hatályos módosításakor az általa korábban betöltött munkaköröket, illetve a megelőző munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban eltöltött időszakot figyelembe kellett-e vennie az alperesnek az Nkt. 64. §-ának (4) bekezdése szerinti fokozat megállapítása szempontjából. Annak volt jelentősége, hogy a felperes a kinevezését és annak módosítását megelőzően is pedagógusként állt-e foglalkoztatási jogviszonyban az általa hivatkozott időszakokban, azaz mely időszak minősült szakmai gyakorlatnak, illetve egyéb időszakokat figyelembe kellett-e venni a fokozat megállapítása során.

[12] A Korm. rendelet 6. §-ának (1) bekezdése határozza meg, hogy a gyakornoki idő teljesítéséhez szükséges szakmai gyakorlatnak mely időszakokat kell elfogadni, így az a) pont értelmében a pedagógus-munkakörben foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött időt és a c) pont szerint az óraadói megbízásra szóló polgári jogi jogviszony keretében létrejött foglalkoztatás idejét szakmai gyakorlatként kell figyelembe venni.

[13] Az Nkt. 64. §-ához fűzött kommentár 5. f) pontja alapján a szakmai gyakorlat idejének meghatározása cím alatt szerepel, hogy a magasabb fokozatba történő előre lépéshez és a gyakornoki idő teljesítéséhez szükséges szakmai gyakorlatnak kell elfogadni a pedagógus-munkakörben munkavállalókénti vagy közalkalmazottkénti foglalkoztatási jogviszony, továbbá – többek között – az óraadói megbízásra szóló polgári jogi jogviszony keretében létrejött foglalkoztatási jogviszony idejét.

[14] Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperes azon hivatkozását, hogy nem volt jogszerű a felperes foglalkoztatása, mivel tanító végzettséggel nem rendelkezett,

ezért ezen időszakokat a szakmai gyakorlat szempontjából nem lehet figyelembe venni. Nincs jelentősége annak, hogy a felperes az alperesnél 2019. szeptember 1. napjától megbízási jogviszony keretében tanítói feladatok ellátása során, valamint a 2020. augusztus 24. napjától kinevezéssel közalkalmazotti jogviszony keretében tanító munkakörben pedagógus végzettség nélkül dolgozott, hiszen a hivatkozott Korm. rendelet csak azt írja elő, hogy a közalkalmazott pedagógus-munkakörben legyen foglalkoztatott az általa hivatkozott időszakban. Ezáltal megalapozatlanul hivatkozott arra az alperes, hogy Korm. rendelet 6. §-a csak a jogszerű foglalkoztatás figyelembevételét teszi lehetővé, ugyanis ez nem vizsgálható jelen eljárásban, ilyen jogszabályi kitétel nincs. Ezt az elvet rögzítette a Debreceni Ítéltábla az Mf.50.003/2020/7. számú ítéletének [23] bekezdésében.

[15] A felperesnek a 2019. szeptember 1. napjától fennálló tanítói feladatok ellátására létrejött megbízási jogviszonya, valamint a 2020. augusztus 24. napjától tanító munkakörre létrejött közalkalmazotti jogviszonya pedagógus-munkakörben töltött foglalkoztatási jogviszonyok voltak, így ezen időszakokat a Korm. rendelet 6. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjai alapján, mint pedagógus-munkakörben történő foglalkoztatási jogviszonyban töltött időt szakmai gyakorlatnak kellett volna elfogadni az alperesnél történő közalkalmazotti jogviszonya létesítésekor és annak módosításakor is.

[16] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor alaposnak találta az alperes azon hivatkozását, miszerint a hittanár beosztásban történt alkalmazás nem minősült pedagógus-munkakörben történő foglalkoztatásnak, mivel ez a beosztás a 2020. augusztus 24. napján kelt kinevezéskor nem szerepelt az Nkt. 3. számú mellékletében a pedagógus-munkakörök között.

[17] A felperes – figyelembe véve a 2016. szeptember 1. napjától fennálló hittanár beosztásra létesített munkaviszonyát, valamint az azt megelőző munkaviszonyait és közalkalmazotti jogviszonyait – a Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdésében foglaltak szerint a pedagógus-munkakörben történő szakmai gyakorlata mellett más munkakörben legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszonnyal rendelkezett a 2020. augusztus 24. napján kelt kinevezésekor, ezáltal mentesült az előmeneteli rendszer gyakornoki szakasza követelményeinek teljesítése alól. Ez alapján őt már nem Gyakornok, hanem Pedagógus I. fizetési fokozatba kellett volna sorolni a 2020. augusztus 24. napján történt kinevezésekor függetlenül attól, hogy a kinevezéskor nem rendelkezett az előírt végzettséggel. Mivel az alperes pedagógus-munkakörre nevezte ki a felperest, ezáltal a pedagógus-munkakörre vonatkozó rendelkezéseket, azaz a hivatkozott Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdését az ő esetében is alkalmazni kellett volna, mert nem eshet a felperes terhére, hogy a pedagógus-munkakörre történő kinevezése nem felelt meg a képesítésre vonatkozó jogszabályi követelményeknek.

[18] A felek által hivatkozott EBH.2017.M.10. számú döntés a Korm. rendelet 2013. szeptember 1-jétől 2014. március 25-ig hatályos 14. §-ának (3) bekezdésével összefüggő jogértelmezést tartalmaz, ezért az a jelen ügyben nem volt irányadó.

[19] Az alperes által hivatkozott EBH.2016.M.19. számú döntésben szereplő elvi megállapítás szerint más tankerület, illetve az alperes tanító szakképzettség megszerzését követő besorolási gyakorlata kapcsán a felperes által előadottakat az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, mert a felperes nem adott elő konkrét adatokat más, vele hasonló helyzetben lévő pedagógus besorolásával összefüggésben.

[20] Az alperes által hivatkozott Mfv.II.10.540/2015/4. számú döntésben szereplő tényállás a jelen ügy tényállásától eltérő volt, abban az ügyben a felperes 2013. szeptember 1-jétől a pedagógus életpályamodell szerinti besorolását kérte, mellyel összefüggésben pedagógiai végzettsége hiányában nem találta megalapozottnak a keresetet a Kúria. A jelen ügyben a felperest pedagógus-munkakörbe az alperes nevezte ki, így a hivatkozott döntésben szereplő megállapítások nem alkalmazhatóak.

[21] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2020. augusztus 24. napi kinevezésében, s annak a 2023. február 1. napjától hatályos (IKTATÓSZÁM 2) módosításában alkalmazott besorolás jogszerűtlen volt, ezért kötelezte az alperest azok módosítására és az emiatt elmaradt illetmény-különbözet megfizetésére, melynek összegét az alperes nem vitatta. Az alperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, aminek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint, a csatolt megbízási szerződés alapján 190 000 Ft-ban állapította meg.

[22] A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján fennálló tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye folytán feljegyzett, s az eredeti pertárgyérték (984 818 Ft) alapulvételével az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. §-ának (1) bekezdése és 42. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti mértékű 59 089 Ft kereseti illeték az állam terhén marad a felperes munkavállalói költségkedvezménye és az alperes személyes illetékmentessége okán (Pp. 102. §-ának (6) bekezdése).

[23] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben történő marasztalása mellett. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet nem említi, hogy az alperes több alkalommal is hivatkozott az EBH.2017.M.10. számú határozat felperes általi téves értelmezésére. Az elsőfokú bíróság az értelmezési vitát azzal zárta rövidre, hogy a döntés a jelen ügyben nem releváns, mert az a 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 2013. szeptember 1-jétől 2014. március 25-ig hatályos 14. §-ának (3) bekezdésében foglaltakkal összefüggő jogértelmezést tartalmaz. Az alperes nem osztja ezt a megállapítást, mert a hivatkozott rendelkezés a döntésbeli időállapot szerint a szakmai gyakorlati idő számításáról rendelkezett, ami tartalmában megfeleltethető a Korm. rendelet jelenleg hatályos 6. §-ában foglaltaknak. Miként az ellenkérelmében és a viszontválaszában is rámutatott: az adott jogesetben a szakmai gyakorlat relevanciája azért volt megállapítható, mert a precedensértékű döntésben a pedagógus a munkaköréhez szükséges szakképesítéssel rendelkezett, azaz a pedagógus szakma gyakorlásához szükséges pedagógus végzettség birtokában töltött be nem pedagógus munkaköröket. Ez a döntés éppen az alperes érvelését támasztja alá, amennyiben a szakmai gyakorlatot a pedagógus végzettség birtokában értelmezi és értékeli, megerősítve azt az érvelést, hogy a kinevezés (besorolás) alkalmával az Nkt. 64. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerinti konjunktív feltételeket, azaz az iskolai végzettséget és a szakmai gyakorlatot együttesen kell figyelembe venni.

[24] Az Nkt. 64. §-ához fűzött és az elsőfokú bíróság által idézett kommentár 5.f) pontjában írtak teljes egészében megfeleltethetők a Korm. rendelet 6. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak, és nem térnek ki arra, hogy a szakmai gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseket attól függetlenül alkalmazni kell, hogy valaki rendelkezik-e pedagógus végzettséggel vagy sem. Sem az Nkt. kommentárja, sem a Korm. rendelet nem tér ki arra (és nem is számol azzal az esettel), hogy valaki pedagógus végzettség nélkül lát el pedagógus munkakört. Nyilván nem lehetett a jogalkotó szándéka a Korm. rendelet 6. §-a (1) bekezdésének megfogalmazásával az, hogy jogszerűvé tegye az egyébként jogellenes foglalkoztatást, azaz a pedagógus végzettséggel rendelkezőkkel egyenlő jogi védelmet biztosítson a pedagógus végzettséggel nem rendelkezők részére. A szakmai gyakorlat csak akkor értelmezhető, ha valaki rendelkezik az adott szakma gyakorlásához szükséges végzettséggel. A jogi szakvizsga letételéhez szükséges joggyakorlat (szakmai gyakorlat) is csak jogász végzettség birtokában ismerhető el, a felperesnek pedig minősítő vizsgát szükséges tennie ahhoz, hogy Pedagógus I. fokozatba léphessen.

[25] Az alperes álláspontja szerint a foglalkoztatásra meghatározott törvényi feltételek hiányában létrejött megállapodás nem teremthet jogalapot arra, hogy a felperes jogtalan előnyhöz jusson, azaz pedagógus minősítés nélkül Pedagógus I. besorolásba és ezáltal magasabb fizetési fokozatba kerüljön úgy, hogy még egy éve sincs pedagógus végzettsége, mivel nem lehet egymástól elválasztani a pedagógus végzettséget és a szakmai gyakorlatot.

[26] Az Nkt. 64. §-ának (4) bekezdése és a Korm. rendelet 2. §-ának (1) bekezdése szerint az adott munkakör betöltéséhez szükséges, általa megszerzett legmagasabb iskolai végzettség és a szakmai gyakorlat konjunktív feltételek, együttes meglétük és értékelésük alapján kerülhet sor a fizetési fokozat és kategória megállapítására, azaz a besorolásra. Az adott munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettséget a Korm. rendelet 6. számú melléklete sorolja fel: eszerint a tanító pedagógus-munkakör betöltéséhez tanító végzettség (felsőoktatási intézmény tanító alapképzési szakán megszerzett, tanító szakképzettséget nyújtó pedagógus diploma) szükséges. Szakmai gyakorlatnak csak az olyan munkavégzés minősülhet, amelyet a foglalkoztatott a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettség birtokában szerzett, sem az Nkt., sem a Korm. rendelet 6. §-a (sem annak más rendelkezése) nem ad felmentést a szükséges iskolai végzettség megléte alól. A Korm. rendelet 6. §-a szerinti magasabb fokozatba történő előre lépéshez és a gyakornoki idő teljesítéséhez szükséges szakmai gyakorlatként kizárólag a jogszerű foglalkoztatásban eltöltött időszakok számolhatók el, vagyis amely időszak alatt a felperes már rendelkezett pedagógus végzettséggel. Ez következik a jogszabály felépítéséből is, hiszen a Korm. rendelet II. fejezetének 1/B. pontja határozza meg a köznevelési intézményben pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak fokozatokba történő besorolásához szükséges követelményeket (pedagógus végzettség + szakmai gyakorlat), majd a II. fejezet 2. pontja alatt részletezi a szakmai gyakorlat megszerzésének lehetséges módjait. A II. fejezet 2. pontja nem állapít meg kivételt a pedagógus végzettség megléte alól. Annak alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha az 1/B. pont alatti rendelkezések mint konjunktív alkalmazási feltételek fennállnak, azaz a pedagógus munkakör betöltéséhez szükséges végzettség megvan.

[27] Az alperes nem értett egyet az általa hivatkozott Mfv.II.10.540/2015/4. szám alatti kúriai döntés mellőzésével az eltérő tényállás miatt. Az eltérő tényállás ellenére is iránymutató a hivatkozott döntés indokolásából, hogy „Az Nkt. 64. §-ának (4) bekezdése szerinti fokozatokba, az ott meghatározott feltételek alapján pedagógus munkakörben foglalkoztatottak sorolhatók be, ... ilyen munkakörbe kizárólag pedagógus szakképzettséggel rendelkező közalkalmazott sorolható be... (Az átsorolás szempontjából) nem volt jelentősége annak a körülménynek, hogy mi volt a felperes munkakörének megnevezése, illetve hogy korábban végzett-e ilyen jellegű tevékenységet megfelelő szakképesítés hiányában vagy sem. Ugyancsak nem kellett értékelni azt a körülményt, hogy a tanulmányai alatt hallgatott-e pedagógiai tárgyakat, illetve korábbi munkája során szerzett-e pedagógusi tapasztalatot vagy sem.” A kúriai döntés szerint a pedagógus végzettség megléte nem mellőzhető a besorolás (átsorolás) során, és pedagógus végzettség hiányában nem lehet jogszerű a besorolás (átsorolás) sem. Az elsőfokú bíróság döntése éppen ezzel ellentétes, hiszen úgy kötelezi az alperest a 2020. augusztus 24. napi kinevezés módosítására a Pedagógus I. fokozatba történő besorolással, hogy a felperes abban az időpontban pedagógus végzettséggel egyáltalán nem rendelkezett, amiért az ítélet sérti az Nkt. 64. §-ának (4) bekezdését és a Korm. rendelet 2. §-ának (1) bekezdését.

[28] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perkoltségben történő marasztalását. Álláspontja szerint helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes a 2020. augusztus 24. napján történt kinevezésekor a pedagógus munkakörben szerzett szakmai gyakorlata mellett rendelkezett más munkakörben szerzett, legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszonnyal, ezért a

Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel mentesült az előmeneteli rendszer gyakornoki szakasza követelményeinek teljesítése alól, és őt már a 2020. augusztus 24. napján történt kinevezésekor is a Pedagógus I. fokozatba kellett volna besorolni. Sem az EBH.2017.M.10. számú jogesetben, sem a Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdésében foglaltakból nem következik, hogy a besorolásnál kizárólag olyan jogviszonyok vehetők figyelembe, amelyek keretében a pedagógus-munkakörre foglalkoztatási jogviszonyt létesítő személy a pedagógus szakma gyakorlásához szükséges pedagógus végzettség birtokában töltött be nem pedagógus munkaköröket. Az a tény, hogy az alperes pedagógus szakképesítés hiányában nevezte ki a felperest pedagógus munkakörbe, a felperes terhére nem róható.

[29] Osztotta az alperes arra vonatkozó álláspontját, hogy sem az Nkt. 64. §-ához fűzött kommentár 5. f) pontja, sem a Korm. rendelet 6. §-ának (1) bekezdése nem tér ki arra, miszerint a szakmai gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseket attól függetlenül kell alkalmazni, hogy valaki rendelkezik-e pedagógus végzettséggel vagy sem. Ez az álláspontja szerint egyben azt is jelenti, hogy a jelen eljárásban nem vizsgálható: a felperes a szakmai gyakorlatot pedagógus végzettség birtokában vagy anélkül szerezte. Téves az az alperesi álláspont, hogy a szakmai gyakorlat csak akkor értelmezhető, ha valaki rendelkezik az adott szakma gyakorlásához szükséges végzettséggel. A Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdése ugyanis egyértelműen különbséget tesz aközött, amennyiben a pedagógus-munkakörben foglalkoztatási jogviszonyt létesíteni kívánó személy a Korm. rendelet 6. §-ának (1)-(2) bekezdéseiben megjelölt jogviszonyokban szerzett szakmai gyakorlattal vagy bármely más munkakörben szerzett, legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszonnyal rendelkezik. Utóbbi esetben ugyanis hosszabb időtartam, legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszony szükséges az előmeneteli rendszer gyakornoki szakasza követelményeinek teljesítése alól történő mentesüléshez, amely esetben irreleváns és nem vizsgálható, hogy ezen hat év munkaviszony jellegű jogviszonyt pedagógus végzettség birtokában szerezte-e a jogviszonyt létesíteni kívánó személy vagy sem. Az alperes álláspontjával ellentétben a felperes számára nem az a tény teremtette meg a jogalapot a Pedagógus I. kategóriába történő besorolásra, hogy a felperes és az alperes között a foglalkoztatásra meghatározott törvényi feltételek hiányában jött létre egy megállapodás, hanem az, hogy a felperes már a 2020. augusztus 24. napján történt kinevezésekor teljesítette a jogszabályban foglalt feltételt, azaz rendelkezett a Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdésében meghatározott hat év munkaviszony jellegű jogviszonnyal. Jelen perben egyáltalán nem alkalmazható a Kúria Mfv.II.10.540/2015/4. szám alatti döntése a teljes mértékben eltérő tényállás miatt, miként azt az ítélet indokolása is tartalmazza.

[30] Az ítéltábla a fellebbezés elbírálása során nem lépte át a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátait (Pp. 370. §-ának (1) bekezdése), olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést ugyanis, amely erre okot adott volna, nem észlelt (Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései). Ennek megfelelően kizárólag abban a kérdésben foglalt állást, hogy a pedagógus munkakör betöltéséhez szükséges szakképzettség megszerzésének időpontjára és ezáltal az előírt szakmai gyakorlat hiányára tekintettel indokolatlan-e a felperes Pedagógus I kategóriába sorolása, aminek eredményeként a fellebbezést alaptalannak találta.

[31] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, s abból megalapozott jogi következtetésre jutott, aminek indokaival is egyetértett az ítéltábla, ezért csupán a fellebbezésben írtak miatt mutat rá a következőkre:

[32] Az alperes a védekezését arra alapította, hogy az Nkt. 64. §-ának (4) bekezdésében, valamint a Korm. rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt, az adott munkakör betöltéséhez szükséges megszerzett legmagasabb iskolai végzettség és a szakmai gyakorlat konjunktív feltételek, ezek együttes megléte és értékelése alapján kerülhet sor a fizetési fokozat és kategória megállapítására, azaz a besorolásra.

[33] Ezen védekezés mentén azonban ad absurdum arra a következtetésre kellene jutni, hogy a felperes nemhogy a Pedagógus I., de még a Gyakornok kategóriába sem lett volna besorolható, hiszen a 2020. augusztus 24. napján történt kinevezése alkalmával nem rendelkezett a tanítói munkakör ellátásához szükséges szakképzettséggel. Az alperes azonban a Gyakornok kategóriába sorolást nem tartotta kifogásolhatónak, mindössze a Pedagógus I. kategóriába kért átsorolást, ami nyilvánvaló ellentmondásként jelentkezik az oldalán.

[34] Az alperes azt állította, hogy a felperes 2023. január 11. napját megelőző tanítói munkakörben való alkalmazása nem minősül jogszerű foglalkoztatásnak. Ha igaz is lenne ez az állítása, akkor sincs jelentősége annak – miként arra helytállóan rámutatott az elsőfokú bíróság felhívva a Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.003/2020/7. szám alatt meghozott ítélete indokolásának [23] pontjában írtakat –, hogy a felperes pedagógus végzettség nélkül dolgozott pedagógus munkakörben, hiszen a hivatkozott kormányrendelet csak azt írja elő, hogy a közalkalmazott pedagógus munkakörben legyen foglalkoztatott az általa hivatkozott időszakban. A jelen pernek nem képezte tárgyát a felperes pedagógus munkakörben történt foglalkoztatásának jogszerűsége, így az, hogy őt 2020. augusztus 24. napjától ilyen munkakörben alkalmazta az alperes, pusztán ténykérdés, az alkalmazás jogszerűségének megítélése mint jogkérdés ebben a perben nem vizsgálható, ezáltal ez közömbös volt a jogvita elbírálása során. Az alperes eljárásának állított jogellenessége arra okot adó felperesi magatartás hiányában (pl. megtévesztés a szakképzettség meglétét illetően) amúgy is az ő terhére esik, annak következménye nem hárítható át a felperesre.

[35] A Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdése alapján, ha a pedagógus-munkakörre foglalkoztatási jogviszonyt létesítő személy nem rendelkezik az (1) és (2) bekezdés szerint számított egy vagy két év szakmai gyakorlattal, de bármely más munkakörben, vagy részben az (1) és (2) bekezdésben foglalt jogviszonyban, részben más munkakörben szerzett legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszonnyal rendelkezik, mentesül az előmeneteli rendszer gyakornoki szakasza követelményeinek teljesítése alól és a Pedagógus I. fokozatba kerül besorolásra.

[36] Az idézett jogszabályhely szerint két feltétele van a gyakornoki szakasz követelményeinek teljesítése alóli mentesülésnek és a Pedagógus I. fokozatba történő besorolásnak, ezek pedig – szemben az alperes által megjelölt szakképzettséggel, ami eleve a foglalkoztatási jogviszony létesítésének lett volna a feltétele – a pedagógus-munkakörre létesített foglalkoztatási jogviszony és a felperes esetében a bármely más munkakörben szerzett legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszony.

[37] Ténykérdés, hogy a felperes esetében mindkét feltétel teljesült, ezért – ha már az arra jogosító szakképzettség hiánya ellenére közalkalmazotti jogviszonyt létesített vele az alperes – őt eleve a Pedagógus I. fokozatba kellett volna besorolni. A másik lehetséges alternatíva a pedagógus-munkakörre irányuló foglalkoztatási jogviszony létesítésének megtagadása lett volna az ehhez szükséges szakképzettség hiánya okán, de semmiképpen sem jelenthetett megoldást a Gyakornok kategóriába sorolás. Emiatt nem lehetett irányadó a Kúria alperes által a fellebbezésben is hivatkozott Mfv.II.10.540/2015/4. számú határozata, mivel a mi esetünkben maga az alperes nevezte ki a szükséges szakképzettség hiánya ellenére a felperest közalkalmazottként tanítói munkakörbe, míg a felhívott kúriai határozat szerint az ottani jogeset alapját a pedagógiai végzettség hiányában kért besorolás megtagadása képezte.

[38] Az alperes a fellebbezésében hangsúlyozta, hogy szakmai gyakorlatnak csak az olyan munkavégzés minősülhet, amelyet a foglalkoztatott a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettség birtokában szerzett, s a gyakornoki idő teljesítéséhez szükséges szakmai gyakorlatként kizárólag a jogszerű foglalkoztatásban eltöltött időszakok számolhatók el, vagyis amely időszak alatt a felperes már rendelkezett pedagógus végzettséggel.

[39] A szakmai gyakorlattal kapcsolatos alperesi érveket nem osztotta az ítéltábla, mert a bármely más munkakörben szerzett legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszony számításánál nincs jelentősége a szakképzettség megszerzése időpontjának; ha ez a hat év adott, akkor a pedagógus-munkakörre foglalkoztatási jogviszonyt létesítő személy mentesül az előmeneteli rendszer gyakornoki szakasza követelményeinek teljesítése alól és a Pedagógus I. fokozatba kerül besorolásra.

[40] Ezzel összefüggésben tévesen állította az alperes, hogy az EBH.2017.M.10. számú határozat irányadó lenne a perbeli esetre, mert a Korm. rendelet 2013. szeptember 1-jétől 2014. március 25-ig hatályos 14. §-ának (3) bekezdése (amivel összefüggésben tartalmaz jogértelmezést a felhívott elvi jelentőségű bírósági határozat) tartalmában megfeleltethető a Korm. rendelet jelenleg hatályos 6. §-ában foglaltaknak. A Korm. rendelet akkor hatályos 14. §-ának (3) bekezdése szerint a legalább hat év nem pedagógus-munkakörben szerzett szakmai gyakorlattal rendelkező és pedagógus-munkakörre foglalkoztatási jogviszonyt létesítő személy mentesül az előmeneteli rendszer gyakornoki szakasza követelményeinek teljesítése alól, és Pedagógus I. fokozatba kerül besorolásra. Ez a rendelkezés hat év szakmai gyakorlatot követelt meg a gyakornoki szakasz követelményeinek teljesítése alóli mentesüléshez, míg a Korm. rendelet 6. §-ának 2015. szeptember 9. napjától hatályos (3) bekezdése – függetlenül annak időközi módosításaitól – a bármely más munkakörben szerzett legalább hat év munkaviszony jellegű jogviszonyt írta elő feltételként. Mivel már nem szakmai gyakorlatról van szó, az alperes álláspontjával szemben olyan kijelentés sem tehető, hogy csak a szakképzettség megszerzését követő időszak vehető figyelembe a hat év számításakor.

[41] A kifejtett okok miatt az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a módosított kereset alaposságára, ezért az ítéltábla a fellebbezés által szükségessé tett kiegészítéssel helybenhagyta az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján.

[42] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla a pervesztes alperest kötelezte a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében a pernyertes felperes perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

[43] A fellebbezett érték 915 832 Ft volt, ezért a fellebbezési illeték összege 73 267 Ft az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. §-ának (1) bekezdése alapján. A költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a perben a feleket tárgyi költségfeljegyzési jog illette meg, ezért az így feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad az Itv. 4. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése szerint, mivel az alperes az Itv. 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja értelmében teljes személyes illetékmentességben részesült.

[44] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Debrecen, 2024. február 13.

Dr. Tass Edina s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró